

R Î S E T E

APARE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24. — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Dece lei pe an în toată țara

București, 4 Mai

Gloria tibi Domine, m'am scăpat de Berlic, nu mai sunt slugă la stăpân, și prin urmare iată-mă încă *impertinent*, voiam să ȳic independent.

Și nici nu se putea întempla alt-fel cu *Enache* al nostru.

Când avem Rahatul independente, nu putem de cât să avem și un împărat *impertinente*, adică mă ertați eram să ȳic *independinte*, și nimeni nu putea să fie mai demn, mai nostim și mai chipeș de împărat al Rahatului Român, de cât însuși marele vizir Enache pe care Beizadea Bostan s'a milostivit în fine să'l readuca, de acolo de unde'l trimisese cu 'Tranvaiul de curând inființat, spre Panteleimon.

În consecință s'a luat tóte măsurile pentru sărbătorirea acestei mare ȳile, pe care Popa Zăbavă a scris-o pe scórța ciaslovului său, ca să nu uite pe Enache care 'i-a promis că în curând îi va plăti acel Firfiric refusat de Berlic, numai pentru cuvântul că a voit să apuce înaintea lui Enache, spre a'i pregăti calea.

Serbarea va fi mare și ilustră; tóte lăȳile s'aú golit pêne în fund, pentru a'si da obolul lor pe altarul patriei naționale, spre a cânta viteȳile marelui om-sóre.

Ministru de interne este cel mai îndărătnic și mai ostil acestei mărețe și nătăflețe ȳile, nevoind să scóțā din haznaoa sa, de cât caraghioasa sumă de 25,000 lei pentru pârjolirea lui Gură-Cască și Burtă-Verde.

Toți și tóte 'și-aú făcut datoria, județe și comune, pêne chiar și Morunul de la Agie 'și-aú versat icrele sale pe botul lui Enache, ca să pótā face mai pompósă și mai caraghioasă, acéstā ȳi de vestită haiducie, a contribuabililor celor cari nu înțeleg că e mai bine să fii pun-gaș, de cât om de omenie.

Nimic, afirmăm, nu s'a negles a se face din 10 Mai un triumf al *pehlivanilor* lui Ianoș Brat-Ivan, *dulapciu celebru*, cinstit, cu milioane adunate cu pantahuse blagoslovite de fratele întru Christos Miclescu mucigăitu și stafiditu, care a ajuns să se intrécā cu Stānciócā în stafidela.

Ura!... Ura!... Sā trăiască Enache soitariul nostru, va fi eoul ce se va aúdi din tóte părțile în acéstā ȳi de doliu naționale, adică de veselie și bucurie *națională* voiam să ȳic.

Presa întrégā n'a lipsit a se asocia la acéstā bucurie născută la canaóā lui Zdrăfegu și Purcel, ca să ducā vestea peste nouē țeri și nouē mări, mai mult chiar de cât tunurile Smeului fără códā, care se 'nvértește într'una într'un

loc ca o *curcă bétā*, de când mai cu sémā a rēmas și fără *Berlic*.

Tare prin natura ei, presa nu'si face de cât datoria a trage cuvintele și bine meritatele ei osanale acestei ȳile, căreia *Violenta-Năciunală* mai mult ca orī care se vaitā și se bocește că pe bravul Ianoș ea 'l iubește.

Ca sărbătórea să fie în culmea frumuseței sale, nici un pacinic cetățian n'a lipsit a'si da tributul său, libertatea voințelor la împodobirea stradelor, ferestrelor în lat și peste tot, a fost pe deplin neviolontată de Morunașul de la Agie.

Însuși Colivărescu de Ilfov, colegul Morunului din Capitală póte afirma, că și d'astā dată, ca tot-d'auna, Agia nu s'a amestecat de cât cu facere de procese de contravențiunii, pentru reușita îmbrăzāierii stradelor cu carpele poroclite stéguri naționale.

Și ca lucru să fie și *mai și mai*, la pórtā casei unui boer mare, se va juca d'ale *Carnavalului*, iar pe 'nvelitórea acelei case o cu-cuvaie 'i va cânta:

Fug de ziua, umblu nóptea,
Cobitóre imi ȳic toți,
Cobitóre pe dreptate,
Căci cu toți sunteți hoți.

BRATIANIDA

Epopée

CÂNTUL III

Educațiunea lui Firfiric. — Armata. — Berlic și Firfiric. — Planuri de viitor. — Conspirația de trei. — Programa.

Sub prunii cei tomnatici, ghirlandele de viță
Splendide-ale Floricei, a munților suviță,
Te-adēposti pe tine, tu geniul Titan,
Născutu-le din țuică de mână lui Vulcan!
Și Joe nu greșise, când lui Berlic în mână
Te dete să te crēcā cu ouē și-smēntānā,
Cu lapte cald de viță, de pruni îmbătători
Pe iarba mătāsósā cu aromatici flori.
Crescuși, te făcuși mare, șoparī 'nveninatā,
La umbrā, în povarnā, de sóre pitulatā;
Și dascālu-ți cu minte, slăvitul mult Berlic
Din dragoste îți dete drept nume Firfiric!
Crescuși în al tēu légān cu mare îngrijire,
Crescuși!... mureāi mai bine când mic erāi din fire!
Ș'acum venise timpul atât de așteptat
Sā 'nveți o meserie, pe care te-a 'nvēțat
În deajuns Berlicul!...

— „Așa, prin calomnie,

Prin intrige meschine, prin urā, viclenie,
Tu vei putea ajunge la locul mult dorit!
Sfirșea o lecțiune Berlicul mult smerit!
„Sā fii șiret în tóte, să plāngi cum e mai bine
Ca lumea să te crēcā, să pue bazā'n tine!
Sā calci peste cadavre și crime să comiți,
Sā tolerezi de tóte și ura s'o inghiți.
Sub haina modestii, frumoșā și curatā
S'ascunđi în tot-d'auna perfidia 'ncarnatā!
Sā ei pe toți de mână, pe toți să lingusești
Sā'i pupi chiar la nevoie, s'arāți cât îi iubești!
Sā ei ca armā'n mână, ca pavāȳā lucindā,
Cuvēntul *Libertate* în care toți s'ogiindā!
Sā strigi în gura mare cu focul arđetóru:
„Voim ca din cătușe să scótem pe popor!
Noi cerem ca sātēnul să fie de-o potrivā
Cu cei mai mari ca dēnsul, ce'l umple de salivā!
Într'un cuvēnt ascultā copile mult iubit
Și vērā bine'n capu-ți aceia ce-am grāit,
Căci numai ele póte să facā să fii mare,
Ferice, bogāție să ai cu'nbelșugare.
Sā ai ca drept egidā, la orī și care pas
Ce-o'i face în astā viață, la fie-ce popas,
Trei magice cuvinte înscrise: *Libertate*,
Frāție între ómeni, voim *Egalitate*,
Și încă ține minte ce am acum să'ți spuī.
Devise prea frumoșe, ce'n capul tēu le puī:
Voieș'n astā lume și vei putea de tóte...
De vrei să fii putinte, luminā ia din nópte!
Și anī cu anī trecurā și bānd mereu nectar
Duceāu frumoșā viață...

Când iatā'l militar!

Atāta rēmāsese din tótā'nvēțatura
Ca să devie mare, îi trebuia armura!
Stātu cât stete acilea sub paza lui Birlic,
Și se făcu în fine un mare... *praporgic*.
Știa acum de tóte, în vēstrā ajunsese,
Putea să puie'n lucru ce'n gândul lui pusese;
Ca să devie mare puternic Domnitor
În țara lui natalā!...

Pe sóre arđetóru

Douī călători a lene mergeāu pe o cărare
Ce duce'n Capitalā, vorbind cu infocare!
Din când în când o ploscă uda gātul uscat
D'atāta vorbā multā, de sete, de umblat!
Și când era pe sérā ajung într'o pădure
Cu pomi, ce sunt de vēcuri, cu iarbā și cu mure.
Acolo ei s'asēdā și'ncep ospēțul lor
Vorbind pe întrecute de viață'n viitor,
Făcēnd la mii de planuri cu artā'nșiruite
Visānd pe iarba móle la vise d'aurite!
Din douī, unul mai mare e meșterul Berlic
Cel'alt, gālbuī la față, e micul Firfiric!
„Ascultā, mititele, Mentorele îi ȳice,
În București se aflā, și ține minte-amice.

Un om, stăpân acolo, cu numele Ion
Ce-i tare cum e leul, din viță de Samson!
Cu densus e nevoie să facem ați unire
De vrei să ajungi cu bine la scumpa ta țintire!
Acuma este timpul ca noi să ne jurăm,
Că frații vom fi de cruce, un suflet să formăm,
Un trup și o gândire în viață, după mörte,
La grije, fericire, s'avem egală parte!¹⁶
Luă bricégu-atuncia, la degetul cel mic
Se taie, cură särke și dă lui Firfiric
Să bea!... Și el la rându-i c'o singură sorbire
Bëu din caldul sänge!...

E nópte de peire!

Trei inși, în haine negre, pășesc încetinel,
Aū fețele mascate și 'n mâini câte-un inel!
Tăcerea e adencă când mieđul nopții sună,
Ca bufele de nópte d'o dată se adună,
Și dupe-o scurtă vorbă pornesc încetișor
Tus-treii împreună, ajung, ș'apoi ușor
La pórtă unei case de trei orī bat în grabă!
Indată se deschide și sub lumina slabă
A unei mici feștile de cëră, ei își scot
Inelele din mână, le-arată, ș'apoi tot
Cu-aceiași îngrijire, ei intră'ntr'o cămară
In negru îmbrăcată!...

„Eū, v'am poftit aserà,

Ca să sfirșim odată, vorbea prințul Ion
Ce-i dîc și beū de Samos, să nu se facă svon
D'a noastră adunare!.. Acum în mieđ de nópte,
Când totul în natură e liniștit, în șópte
Citește tu, Berlice, programa de urmat.
Ș'apoi jurând pe cruce să'ncepem la lucrat!¹⁶
Berlic, atunci tașește și ia programa'n mână
Și 'ncepe cu sîială cu vocea lui de'ngănă:
„Bibescu, domn al țerii, anteiū să fie'nchis
Apoi bătut cu bice ș'in urmă 'n ștréng ucis!
Și țara'n foc și pară prin sabie să trecă,
Averea jefuită și boerimea sécă
Bătută, schingiuită, să gemă 'ngrođitor
Ceréndu-ne ertare cu glasul rugător.
Onórea, vorbă próstă, de loc să nu mai fie!
Să resvrătim norodul prin întregi, mișelie!
Să nu ne dăm din cale de cât numai atunci
Când îmbătați de sänge, de ómeni și de prunci,
Călcând peste ruine, vom ridica cu fală
Drapelul sängeratic în điuă triumfală!“
Apoi sfârșind programa, cu sänge-o iscălesc,
Și toți strig împreună: *Sau mor sau isbutes!*!“
Finele Cântului III

Nicodem

CIULINI

Ni se afirmă că până la punerea în circulație a
liniei de tranvai București-Balamuc, transportul per-
sónelor oficiale se va face cu omnibusele societății
barometrice care își oferă serviciile gratis.

Flota română se va îmbunătăți.

Falcă-Ion lucrédă cu multă activitate la un pro-
iect de reformă în care se prevede conducerea bas-
timentelor de către medicii veterinari, iar soldații
vor fi înlocuiți prin cai.

Halal să-ți fie Smeule fără codă.

Beșléga Soleiman-Beiū, din București, supérat foc
pe judecătórii de instrucție români din capitală, a
decis un al duoilea resbel Românilor spre a face pi-
laf pe toți judecătórii, care n'au știut a se purta cu
anasina în o afacere relativă. Se dîce că beșléga a a-
les ca bucăți plăcute lui pentru pilaf, centru de gra-
vitate.

*

Primăria capitalei grăbește mult cu curățirea ca-
nalurilor din București, ca să curețe mai repede
murdăriile ministerului Brătienesc.

Sorman Firfiric
Cât ești de nimic.

*

Resboiul Grandea No. 79, publică următorul anun-
ciū:

„Sub-semnata bóbăresă, mă oblig a desface legă-
turile născute prin fermece, a vindeca de bóla copi-
ilor, a face la stele prin scris la domnișórele și ju-
niū cari vor fi legați, precum ș'a vindeca orī ce bóle
venite din dragoste.

„Doritorii se vor adresa în strada Meteorilor No. 7,
Dealu-Spiri“

Cu stimă, *Safta Preotésa.*

Noă, dacă nu ne-ar fi firică c'o să ne lege, ca p'un pa-
chet, am recomanda-o parchetului ca să i descante
la stele și s'o vindece pentru tot-d'a-unb de bóla
șarlatanismului, de care suferă.

Duoī șoriceii nemțești.

Ptiu! bată'l crucea de păcat,
Ce anoste vremi grele!
Ađi fac la noi, în țară, sat,
Tot soiul de lichele.

Pe tótă điuă te trezești
Cu câte-o mutră nouă...
Dihăni de prin țeri nemțești
Sosesc de par'că plouă!

Maī an un lup moștenitor
Cu dulcea'i jumătate;
Maī ierī bătlanul domnitor
In două nordici state...

Acuma, țop! duoī șoriceii
De viță 'mpărătéscă,
Bălanī la față, mititei,
Cu mutra cam .. nemțească...

Venit-aū bieții rozători
La ruda lor în țară,
Să caute ascundători
Acuma pentru vară...

Dintr'ênșii unul e merit
Să róđă și-el o dată
Din *chilipirul* ăl vestit,
A rudei lui bucată.

Ni-e témă numai, la stomah
Ca plumbul să nu'i cază;
Că știi.. nu merge mult cu jaf...
Cine-o trăi.. să vadă...

De alt-fel bieții șoriceii,
Politicoși la toartă,
Se gudură ca duoī căței
Ceși înțeleg de sórtă...

Să nu le fie de deochi,
Când es la preumblare,
Daū din urechi, din cođi, din ochi
La lumea mică, mare.

Iar gágăuții neștiind
A ăstor șóreci lege,
Și, dintre améduoi, gândind
Că unul fi-va rege,

Din cap căciulele își scot
C'un rápide avént
Și trupu 'și-l aplécă tot
Aprópe de pământ...

Bre! unde dracu să găsim
O măță de bun soi,
Cu ea să ne cortorosim
De multe lighioi!

Dar pân'atunci voi, șoriceii
De viță 'mpărătéscă
Călcaiele'ndărăt!.. și... *gher!*
La vatra cea nemțească!

Ioniță Părléză

N'are ochi pe nemți séi vadă!

D-loi MAX WIRTH (pe românește birtas)

La Buda-Pesta

Savantul și nemuritorul meu economist politic,

Cartea ta intitulată: „*Ungaren und seine Ba-
denschätze*“ *ketalipa*, am cumpérat'o și am dat'o
intimului nostru amic, colectivistul Dimitrescu
din Iași, ca s'o traducă pe românește, sau după
cum spunei voi, pe țigănește, căci tot una este,
plătind **7000 franci**. Iți anunț ceva și mai im-
bucurător și anume că această carte, prin mij-
locirea mea, va fi premiata de Academia Ro-
mână cu premiul Năsturel de 12,000 franci,
primindu-se ca carte *didactică*.

Renumita ta carte care ne tratéză de *porci*
și *țigani*, am îmbrățișat'o cu ambale-mi volu-
minóse brațe.

Aci tótă lumea mă asimiléză cu Lațilă și
Fundilă care a cântat cartea ta cu *Tiligrafu*,
adică te că sunt și eū țigan, ba chiar și *porc*.
Drept să-ți spun, aveam momente de indoéla,
ađi însă după cetirea cărții tale nu mă mai
indoesc *hie!*...

Primește-mé deci și pe mine în rândul *por-
cilor* și *țiganilor* tói ungurești, căci iți voiú fi
util, sporind numărul bandei léutarilor voștri
ungurești, căci tot această meserie o am și aci
când nu e Ianoș al nostru la putere.

Al têu devotat după cum mă veđi
Năstase Stol-Jiann Pungășu.

1) Originalul acestei epistole se află la redacție. Cine vo-
este il póte vedea în tóte đilele

TALMEȘ-BALMEȘ

Comedie-farsă într'un act și în versuri

de
MARION
(urmare)

Adela

E prea mare! Inșă frate, d'unde știi că vrea să vie
Acea mörte 'nfricoșată?

Sandu

Din jurnale!

Adela

Ce prostie

Să te ieī dup'alor fleacuri, dup'un moft de gazetar,
Să te temī acum de mörte. Iți spun eū să n'ai habar!
Gazetarii n'au ce scrie și d'aceia prin ziare
Scriū de ciumă, de choleră și de crime 'ngrozitóre.
Când ești încă plin de viață, d-lor spūn c'ai murit,
Și de mori, atunci ei strigă: Dă speranțe de trăit!
Schimbă titlul după gusturi: Ađi *Ciomag* de se numește
Măine 'i dîce *Popa-Tache*, ș'apoi iar se primenește
Și 'i dîce orī *Ciocoiul*, *Trăsnetul*, *Conservatorul*,

Orī *Voința Națiunii*, *Căpitan Costache Chiorul!*
E o plóe de lăcuste ađi diarele în țară!
Es ca bróștele la apă dupe-o caldă đī de vară.
De aceia ar fi bine ca de loc să nu citești
A lor fleacuri înșirate...

Sandu

Cât de bine tu grăești!

Ai dreptate, Adelaido, tóte sunt minciuni coclite,
Se putea să mor eū ténér?... (ia jurnalele le rupe și le
aruncă)

Na, drăcoice afurisite!

Și d'acum la Agatanghel, să citesc necontentit
De când ziua se va face!..

Adela (care deschisese cartea și citea cu intusias)

O! ce lucru fericit!

Ce frumósă poesie. O! ce stil, ce bogăție!

Sandu

Ce e aia, soro dragă, ai putea să'mi spuī și mie?

Adela

Melodie ingeréscă, un magnet atrăgător
Ce te fermecă prin cântu-i și te umple de amor!
Iți destupă bine-auđul ascultând astă cântare

Ce-i pornită dintr'un suflet plin de dor, de remușcare:

(Citește)

Adelaido, când nóptea 'i sură
Când luna 'n ceruri privind murmură
Stelele tóte șoptesc în cor
Imnuri d'amor!

(In acest timp apare Stárcea Véntulescu din fund, stânga).

Stárcea (în parte)

Nu e singură védana, ia s'o șterg încetișor
Să nu daū cu ochi de Sandu!.. (vrea să esă)

Sandu (care ridicase ochii și'l veduse).

Ei, ascultă, Domnișor!

SCENA IV

Aceiași, Véntulescu

Stárcea (opindu-se, în parte)

Am pățit'o!..

Adela (cunoscându-l)

Stárcea este!..

Sandu

Ce poftesci aci 'n grădină?

Stárcea (incurcat)

Rog ertați o supérare și scuzați că sunt de vină
C'am venit așa d'odată..

TESTAMENTUL UNUI IPOCRIT

Eu carne nu măninc, ba încă socotesc,
D'o vrea Dumnezeu, să mă calugăresc.
Gr. Alexandrescu.

Un om politic mare, — așa bătrînii spune,
Era pe patul morții, apröpe de sfîrșit,
Când dîse, ca copii în juru'î să s'adune,
Să le arate dorul, ce-atîta l'a muncit.

Copii se adună în juru'î, și privesce,
Ș'ascult cu umilință, pe tatăl lor murind!
Iar el, privind cu lacrimi, acestea le vorbesce,
Cu vocea întreruptă... din când în când tușind:

Copii mei, — le dîce cu vocea inecată,
Ađi ora despărțirii de viață, se arată...
Mă duc!... vă părăsesc...
Luptat'am pentru țară cu foc și cu vigöre,
Versând pentru acesta amarică sudöre,
S'o pot s'o 'nomolesc...

Apröpe fu ca ținta visată'n tinerete
S'o pot ajunge acuma l'amară bătrănete,
Dar sörta m'a sdöbit.....
Deci fiî mei, cu limbă vă las la despărțire:
Să fiți cu gura mare... strigați tot înfrățire...
Și pe ascuns: robit!...

Acum încă o vorbă!... Când voiü pleca din lume,
Imi trimbițați pe strade, prin presă, al meu nume
Că am murit martir,
Sărac, lipsit de töte!... Și la înmormöntare,
Mă puneți pe o róbă și fără luminare,
C'un popă — bét — de mir!

Ciulini din țară

Diarul Tutova dând sémă de numărul populațiunii
urbei Bérlad, între altele arată 7135 căsătorii,
10,042 necăsătorii și 2115 vöduvi. În ce categorie
intră cetățenii de la „Morile de vënt,” între vöduvi,
necăsătorii, căsătorii?

Rugăm pe numitul điar să ne dea această lămu-
rire.

Din Ploesți ni se scrie că musiu Ivan Bonciu are
să țină o conferință despre scötörea lunet din puț de
cătöre Dedu-Ivan.

150,000,000

În grele timpuri astăđi, sub vitregul regim
Ajuns'a biată țară cum nu s'a pomenit,
Pe đi, pe đi, ce merge, mai mult ne umilim
Căci toba este gata să bată a falit.

Ađi nu mai avem credit măcar de o centimă
În piețile streine — la nemți cu osebite —
Și sbirii mai voește să facă o victimă,
Victima cea din urmă: să dea țara 'n robire.

Ne cere amanete și gajuri, ipotece
Ca să ne dea parale, căci alt fel nu mai vor,

Iar sbirii vor ca țara din ce în ce s'o 'nece
În datorii nebune să 'și umple punga lor.

Voesc noui milioane, că setea lor aprinsă
Nu mai cunoște margini, vampiri nesățioși,
Voesc să vadă țara pe catafalc întinsă
Să-î vinđă chiar și giulgiu... Ah! ciocli nemiloși!

Voesc să aibă aur, ca să plătescă turme
De bande parasite, să-î ție unde sunt,
Și gata sunt, suflarea din urnă să-î o curme
Căci astăđi aste fiare nimica nu aü sfânt.

Când țara e vëndută în veci și pe vecie,
Când pungile lor geme, de milioane pline
Spre culmea disperării, o nouă datorie
Voesc să contracteze pe piețile streine.

Dar nemții ce ne știe cât pielea ne plătește,
Ei carî vede bine cât suntem de pierduți
Ne cere amanete și cu dispreț vorbește
Zicënd că e apröpe ca boi a fi vënduți.

Acum scăparea noastră rămas'a 'n cataclisme,
Căci numai e speranță într'alt fel să scăpăm
De sbirii ce guvernă cu bita, cu sofisme
Și care aü, ca sfântă, deviza „să furăm“

CUGETĂRI

Machiavel a fost mare om căci a inventat machiavelicu-
rile; cel ce le perfecționează însă este și mai mare. Tata
Noie cel bătrân a descoperit via și memoria trăește până
ađi; cu atît va trăi mai mult a aceluia care la Florica, a
perfecționat țuica.

Jean-Iohan-Ianoș-Ivan Brătianu.

A fi ministru de instrucție e puțin... A nu face nimic pen-
tru instrucție e mult... A distruge tot ce alții aü făcut
bun pentru instrucție și a face din nou și prost... aci e-
meritul...

Röde-ruble.

A primi câte-va picioare într'o öre-care parte a trupului,
unde nu bate soarele, când te duci să faci un împrumut
de milioane, — e o cinste.

Iohn Cămpineanu.

A răsfoi bine foitile însemnăză a'ți deschide drumul către
ministerul lucrărilor publice... A comanda asalturi în timp
de pace, însemnăză a trece general în rezervă.

Recunoștința nației e muma tuturor virtuților... Ea te
duce la cămară...

Radu Angelo-Michailü

Ceaprazăria e în strinsă legătură cu justiția și injustiția
cu ministerul justiției

Nacu.

Ultimă ciulină

Ghinărarul Cot a comandat un transport de puș-
cöce cari se încarcă cu apă, destinate marinei, în
vederea viitorului răsboiü ce o să avem cu Englitera.

Nenea Nacu, Ciaprazaru, a convocat o întrunire
de jurisconșuți cari să se ocupe cu reorganizarea
magistraturei. D-sa ca preșe-dinte al acestei întruniri
'și-a exprimat părerea că magistratura ar fi mai

bine vöđută dacă ar purta uniformă cu fireturi, obli-
gându-se în acelaș timp a procura d-sa cele nece-
sare pentru acesta.

Socialiștii țin dese întruniri în sala Bordeiu, unde
o chestiune förte gravă, e viü discutată, aceia d'a
se ști, care este bötura cea mai cetățenescă, și
ce atitudine trebuie să țină față cu cele-l'alte.

Corpurile vegetătöre, se vor redeschide în cu-
rënd; considerând multele și importantele cestiuni
ce trebuie să resolve în câte-va đile, Enache a dat
ordin lui Mofluz ca să atașeze câte un cetățean
pacinic pe lângă fie-care mandatar, care să-î ajute
la ridicarea mâinilor, și să convingă cu argumente
pe obstinenți și oposanți, spre a nu împedica mer-
sul regulat al afacerilor Statului.

Noul grefier al Curții cu jurați din Ilfov, musiu
Tănăsecu, suferă de asvörlituri de picioare. Noi il re-
comandăm veterinarilor spre cele de cuviință.

Generalul As vöđënd că podul de pe Dunăre nu se
mai construiește, va presenta viitorilor automați
un proiect de lege pentru construirea unei scări la cer.

Gravura de ađi

Linca, linca
Cu tilinca
Sbor măgarii la tramvai;
Beizadéua
Acadeaua.
Ii conduce drept la Rai

Unul ride
Ca un gide
Alții strigă, plâng, vorbesc;
Dar pe scară,
Ca o fiară,
Radu'i fac de amuțesc!

„Da-ți parale,
Haimanale!“
„Nu plătesc că sunt năuc!“
„Dă bani đece
Și'ți va trace
Cand vei fi în Balamuc!“

Deslegarea Șaradei din numărul trecut este: Anic.
Au trimis deslegări exacte: București, V. H. Athanasju
și Ion Zaharia.

ȘARADA

(de Paul Vasiliu)

Intregul cuvënt dacă 'l citești
Un nume însemnat pe loc găsești;
Ultima slovă de vei scădea
În cărți de joc mă vei vedea.
Încă a doua de ai luat
Lucru trebuincios la țară ai aflat
Și invers de' citești
Un animal mic găsești.

24 Tip. Modernă Gr. Luis str. Academiei 24.

Sandu
Cine ești și ce poftesti?

Starcea (lovit d'o idee scöte o listă din buzunar)
Sunt... vecinul d-vöstră ș'am venit să iscălești
Astă listă d'abonare l...

Adela (cu grabă)
La o carte?..

Starcea
Prea frumösă!

Are versuri, poesie! E o carte förte grösă!

Adela

Dar, vă rog, sedetü vecine..

Starcea (luând un scaun și ședënd în mijlocul scenei)
între amëndoi. Apoi aparte
O! Ce mult îți mulțumesc!
De-ași putea ca de acilea, cât mai iute s'o tulesc!

Sandu

Ași vrea însă, de se pöte, cu a vöstră bunătate
Ca să aflu cum vă chiamă, cine sunteți?..

Starcea

Ai dreptate

Când pe scaun m'aședăsam să vă spun acesta vream
Din botez mă ch'amă Starcea, Vëntulescu după neam;
Sunt poet, poet cu fală, plin d'amor și 'nflăcarare,
Fac la versuri miî și sute când e lună, când e söre,
Și în fabule ca mine, nici se află pe pămënt
Vr'un poet ca să mă 'ntrécă... O, îți daü al meu cuvënt
Că Esop e mult departe de sublima'mi cugetare,
Și chiar Fedru, fabulistul, cu mărëța lui cântare
E pigmeü pe lângă mine. Sunt Titanul legendar!
Ce cu voluptate sörbе al Olimpului nectar!
În satiră, epigramă isbutesc cu înlesnire,
Cine pöte ca și mine să-și arate a lui iubire
Cișelată în măestrie d'al meu creier productiv,
Ce descrie atât de bine pe ateü și pe bețiv!
Sunt actor, artist celebru, pe Otelu 'n tragedie
L'am jucat, și apogeu'l l'am atins în comedie.
Autor facut'am piese, elegante, de salon
Pân'acuma, ne jucate este drept. Vă cer pardon
Că vă țin atât de vorbă...

Adela (înaparte)

O! Ce st! Ce poesie!
De n'ar fi Sanducu-acilea, đeu c'ași face o prostie!

Sandu

Astea töte sunt prea bune, dar, aș vrea grozav să știü
De 'ți aduce poesia vr'un folos...

Starcea

Bogat să fiü!

Un poet în bogăție e ca musca în dulceată!
Se îmbată când o gustă și 'și petrece 'ntręga viață
Inecată 'n molesire. Nu, poetul e bogat
Când parale n'are 'n pungă, când trăește-amorezat!
Ș'apî eü, am alte planuri, ce-am croit de fericire
Într'un viitor apröpe, ce îl vede a mea gândire,
Plin de farmec, de dulceată și de visuri răpitor,
Când durerea, suferința vor fi rai fermecător,
(urmând cu'n aer profetic)
Vöd, citesc în depărtare, pe o carte-abia zărită
Scrise, în sânge niște rânduri, de o sörtă mult dorită
Când cu toți d'o potrivă, el sărac ca cel bogat
Va 'mpărți amarul vieții și 'n colibă și 'n palat!
O fortună 'ngrozitöre s'aridică sus pe cer
În sclipire, luminează, fulgere ce trec și pier!
Tunetul mugește 'n nöpte, trăsnete omorătöre
Cad într'una, dar de-o-dată dintre nori un dulce söro
Mandru, falnic, scanteiază ca un dulce curcubeü
Anunțënd că numai este pentru lume D-zeü.

STATIA BALAMUC.

